

Споредъ древнѣж-тѣ Църковнѣ Исторіи, Петръ въ послѣднѣж-тѣ годинѣ на животъ-тѣ си, отишълъ въ Римъ, и былъ распнѣтъ въ ещѣж-тѣ годинѣ. Но достовѣрни-ти Историци, които испытали тоя предметъ, казувать, че Петръ не е былъ никога Епископъ въ Римъ. Думы-ты на Докторъ Неандра, най голѣмый църковенъ Историкъ въ Европѣ, сѣ слѣдующы-ты: “Извѣстно е, че Петръ не е былъ основатель на Римскѣж-тѣ Църквѣ, и че никога не е былъ предсѣдателный Чиновникъ, сирѣчь Епископъ. „ (Томъ 1. стр. 213).

Г. Христосъ не даде на Петра първенство надъ Апостоли-ты и надъ Църквѣж-тѣ. Защото,

1) Самъ Христосъ е глава на Църквѣж-тѣ, “Христосъ е глава на Църквѣж-тѣ. „ (Еф. 5; 23). “И всичко покори подъ нозѣ-тѣ му; и постави го надъ всичко, за да е глава на Църквѣж-тѣ. „ (Еф. 5; 22). “Той е глава на тѣло-то, сирѣчь на Църквѣж-тѣ. „ “Да наращаваме въ него сичко, сирѣчь въ Христа, който е глава (Еф. 4; 15).

2) Христосъ не е само глава на Църквѣж-тѣ, но е и основаніе-то и камѣкъ-тъ на когото тя е съградена. Павелъ казува: “Друго основаніе никой не може да тури освѣнь това, щото е турено, което е Исусъ Хри-

---

отъ Римскы пришелцы (Дѣян. 2; 10). които присѣствуваха въ день-тъ на Пятдесятницѣж-тѣ; и отъ различни лица, които ся преселили въ Римъ.